

Tekerrür

– rafet-korkmaz · 27 Mayıs 2024

Tekerrür

ben mehtaplı bir gece istiyordum sadece
şimdi kurtulamıyorum esaretinden
içtikçe kanıyor su/suzluğum

...

bazen yıldızları seyrederken geliyor
bir bakmışım uzanmış yanıma saçlarımla oynuyor
bazen bethoven dinlerken geliyor
tıkıyor kulaklarımı parmaklarıyla
bir tek onun sesini duymamı istiyor

...

oysa;
bütün gün bekliyorum gelmesini
dışarı çıkıp yürüyorum
insanların arasına karışıp,
bir ümit belki gelir diye
kalabalığı da sevmiyor
ağaçları, kuşları

kelebekleri de...
ne zaman kendimdeyim
aklım başımda mantıklı düşünürüm
hiç uğramaz yanıma.

...

en zayıf anımı bekliyor hep
en çok,
uykuya yakın saatlerde
rengarenk ışıklar içinde geliyor
aklım başımdan gidiyor hemen
ruhumu saran afrodisyak etkisiyle
malûm onu ilham perisi sanıyorum
o, halinden memnun mu memnun
hep istediği oluyor.

...

durmadan o sürüklüyor
ben kaçtıkça ölçüden, düzenden
çekiyor kendine doğru,
yavaşça bir öpücük bırakıyor yanağıma...
o an aydınlanmış, tamam oluyorum
ve böylece mutlu uyuyorum
iyi ki; kimseler görmüyor.
sonra uyanınca,
ya da yeniden bakınca resmin bitmiş haline
yine kendimi kandırılmış, yine aldanmış oluyorum
miş-lar, miş-ler ve bitmeyen tekerrür
tenkite kapalı tekerrürler... tekerrürler...

...

durmadan o sürüklüyor
ben kaçtıkça ölçüden düzenden.
ordaki-ler yanlış biliyor,
burdaki-ler hiç bilmiyor,
bilenler artık ben-le konuşmuyor
kovuldum daha yolun başında,
eceye saygısızlıktan
hep şu yukardakiler
hep bun-lar ve şun-lar
aslında...
özümde bile değil on-lar

yalnızlık...

derin derin yaşanmazsa tadı çıkmıyor...

...

öğrenmekten yorulduğum

bitmiyor hiç bitmiyor

gönlüm razı değil artık,

aklımdaki oyunlara

fikrimi beyan etmesem,

kendimi suçluyorum.

zikredince de herkes beni..

konuşsam da, konuşmasam da

içim daralıyor

her yanımda,

yasalar, yasalar.. yasalar...

(Yazılı ve yazılı olmayan)

velhasıl vicdanım sızlıyor

susuyor...susuyor...

susuyorum.

en çok da;

sevgi dolu, aşk dolu muğlak bir mısraya

.....

...

Rafet Korkmaz (..2023)